

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/29/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7620010680
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ing. JUDr. Milan Husťák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7620010680.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Milana Husťáka a sudcov JUDr. Miroslava Osifa a JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovcej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. novembra 2023, v trestnej veci obžalovaného A. B. C., pre pokračovací zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora, obžalovaného a B. D. D. E. proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2T 123/2020 zo dňa 28.2.2023 taktó

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm. d), písm. e), ods. 3 Tr.por. zrušuje napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste a spôsobe jeho výkonu, vo výroku o ochrannom opatrení a vo výroku o náhrade škody.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. obžalovaného A. B. C., nar. XX.XX.XXXX v A., okres Prešov, trvale bytom A., F. B. G. XXXX/X,

uznáva za vinného, že

v dňoch 23. januára 2019 až 24. januára 2019, v penzióne B. v obci H., okres D. I. J., ako pedagogický pracovník K. L. B. I. J. A. a vedúci lyžiarskeho výcviku žiakov, v presne nezistenom čase vo večerných hodinách dňa 23. januára 2019 vošiel do izby k mal. M., nar. XX.XX.XXXX, ktorý v tom momente ležal na posteli, sadol si na posteľ k maloletému, dal ruku pod jeho perinu a s vedomím, že sa jedná o maloletú osobu ho v trvaní desať sekúnd obchytkával za pohlavný úd, následne dňa 24.januára 2019 v čase od 01.00 hod. do 04.30 hod. pod vplyvom alkoholu, opakovane vchádzal do izieb ubytovaných žiakov, ktorí spali a ležali na posteliach, kde s vedomím, že sa jedná o maloleté osoby postupne pristúpil k mal. A., nar. XX.X.XXXX, využil jeho tvrdý spánok, rukou mu išiel do nohavíc a v trvaní troch minút ho ohmatával po pohlavnom úde, čo sa za uvedené časové obdobie zopakovalo tri krát, pričom mal. P.B. sa na jeho konanie ani raz nezobudil a spal ďalej, tiež pristúpil k mal N., nar. XX.X.XXXX, ku ktorému počas uvedeného obdobia pristúpil v počte najmenej štyri krát a za každým ho obchytkával za pohlavný úd a iné časti tela, pričom posledný krát mu maloletý vytiahol ruku z nohavíc, odišiel na toaletu, kde po tom, čo sa vrátil, ho obvinený hladkal po hlave a čele a povedal mu, že to bude ich malé tajomstvo a aby to nikomu nehovoril, lebo bude zle nedobre, taktiež jedenkrát pristúpil k mal. E., nar. XX.XX.XXXX, ktorého v trvaní 30 sekúnd rukou cez pyžamo obchytkával za pohlavné orgány, na čo sa maloletý zobudil, tiež pristúpil k mal. O., nar. X.X.XXXX, rukou mu išiel pod slipy a v trvaní asi jednej minúty ho chytil a hladkal po pohlavnom úde, čo sa počas uvedeného obdobia zopakovalo štyri krát, pričom posledný krát mu obvinený chytil pohlavný úd a masturboval, taktiež pristúpil k mal. D., nar. XX.X.XXXX, ktorý ležal na boku, otočil ho na chrbát smerom ku sebe a v trvaní troch minút ho cez pyžamo, ale aj na nahé telo chytil za pohlavný úd, čo sa počas uvedeného obdobia zopakovalo tri krát, pričom maloletý sa voči tomu bránil tým, že sa stále otáčal chrbtom k obvinenému, aby prestal, taktiež pristúpil k mal. D., nar. X.XX.XXXX, ktorého počas spánku jedenkrát chytil rukou za stehno a pohlavné orgány v oblasti rozkroku, na čo sa maloletý zobudil, taktiež v uvedenom časovom období pristúpil aj k mal. P., nar. XX.X.XXXX, počas spánku mu stiahol nohavice po kolená a držal ho za pohlavný úd, na čo sa maloletý zobudil, kde v tom ako sa zobudil, tak mal obvinený hlavu vzdialenú od jeho pohlavného údu asi vo vzdialenosti 5 cm, kedy sa maloletý opýtal obvineného, či majú nočné lyžovanie, kde obvinený odpovedal, aby spal a odišiel,

tiež pristúpil k mal. C., nar. XX.X.XXXX, ktorému počas spánku stiahol spodné prádlo a chytil ho za pohlavné orgány, na čo sa maloletý zobudil a obvinený od neho odišiel, taktiež pristúpil k mal. N., nar. XX.X.XXXX, sadol si k maloletému na posteľ, otočil ho na chrbát smerom ku sebe a počas spánku ho cez spodné prádlo chytil za pohlavné orgány, na čo sa maloletý zobudil a otočil sa na bok, následne ho obvinený otočil opäť na chrbát, stiahol mu spodné prádlo, obchytkával ho za stehná a pohlavné orgány a v trvaní približne sedem sekúnd mu masturboval pohlavný úd, pričom mu počas toho zakrýval hlavu s paplónom a prestal až potom ako maloletý vystrašene kričal na spolužiaka, že či spí, taktiež pristúpil k mal. B. C., nar. X.X.XXXX, stiahol mu nohavice termoprádla asi po kolená, na čo sa maloletý zobudil a chytil obvinenému ruku, ktorú mu silno stlačil, aby odišiel a nedotýkal sa ho, na čo obvinený reagoval tak, že z izby utiekol preč, tiež pristúpil k mal. Q. Q., nar. XX.X.XXXX, zasvietil mu s baterkou do očí, na čo sa maloletý prebral zo spánku, sadol si k nemu na posteľ, rozťahol mu nohy a cez oblečenie ho v trvaní asi jednej minúty rukami obchytkával a hladkal za stehno a pohlavné orgány, tiež pristúpil k mal. L., nar. XX.X.XXXX, ktorý sa v tom momente prebudil zo spánku, sadol si k nemu na posteľ a obchytkával ho cez pyžamo za stehná a za pohlavný úd, na čo sa maloletý otočil na bok chrbtom ku obvinenému a dal mu preč ruku, kedy obvinený odišiel preč, tiež pristúpil k mal. B., nar. XX.X.XXXX, ku ktorému za uvedené časové obdobie pristúpil v počte trikrát, pričom prvýkrát mu chytil rukou čelo a meral mu teplomerom teplotu, následne mu dal ruku pod perinu a pyžamo a obchytkával ho za pohlavný úd a v trvaní asi jednej minúty mu masturboval, kde po nejakom čase prišiel druhýkrát aj s uterákom v ruke a povedal maloletému, aby sa vyzliekol a postavil sa ku posteli, čo maloletý aj urobil a s mokrým uterákom ho utieral po nahom tele, vrátane pohlavných orgánov, čo trvalo asi tak 30 sekúnd až jednu minútu, pričom po tejto dobe maloletému povedal, aby si ľahol a z izby odišiel, následne po určitej dobe pristúpil k maloletému tretíkrát, sadol si k nemu na posteľ, dal mu ruku pod perinu a pyžamo, kde ho obchytkával za pohlavný úd a v trvaní dvoch minút mu masturboval, na čo maloletý reagoval tak, že sa obvineného opýtal, či môže ísť na WC, pričom obvinený ho pustil a keď sa vracal z toalety, tak sa ho obvinený opýtal, či mu môže ešte raz vymasturbovať, na čo maloletý odpovedal, že nie a išiel spať, taktiež počas uvedeného časového obdobia pristúpil k mal. A., nar. XX.XX.XXXX, ktorého počas spánku rukou chytil za pohlavný úd, čím maloletého zobudil a pohlavný úd mu držal v ruke v trvaní dvoch minút, kde potom odišiel k mal. A., nar. XX.X.XXXX, ktorý v tom momente už bol prebudený zo spánku, otočil ho na chrbát a cez oblečenie ho chytil za pohlavný úd, následne z izby odišiel a po nejakom čase sa vrátil druhý a tretíkrát, kedy opäť pristúpil k maloletému, nadvihol mu perinu a oblečenie, vybral mu pohlavný úd a v trvaní 5-10 minút ho rukami obchytkával za pohlavný úd, na čo maloletý nereagoval, pretože sa bál, kde po nejakej dobe obvinený k maloletému pristúpil po štvrtýkrát, kedy maloletého otočil na chrbát stiahol mu vrstvy oblečenia a nohavice, vybral mu pohlavný úd, stiahol mu predkožku, vložil si pohlavný úd do úst a vykonal orálny styk trvajúci asi 10 minút, pričom maloletý A. R. sa počas toho snažil otočiť, avšak to sa mu nepodarilo, nakoľko obvinený mal jeho pohlavný úd stále v ústach a rukami ho odtlačal naspäť na chrbát, pričom obvinený prestal až v momente, keď maloletý zakričal slovami "Pán učiteľ, ja chcem spať!" a rovnako pristúpil aj k mal. A. L., nar. XX.X.XXXX, ktorý sa v tom momente robil, že spí a obchytkával ho cez oblečenie po celom tele, pričom minimálne trikrát ho počas toho chytil za pohlavný úd, kde po tom z izby odišiel a po nejakom čase prišiel opätovne, kedy opäť pristúpil k maloletému, ktorý sa robil, že spí, odokryl mu perinu, otočil ho na chrbát, stiahol mu slippy a v trvaní asi 5 minút ho obidvoma rukami obchytkával za pohlavné orgány, čo sa zopakovalo za uvedené obdobie dvakrát, pričom počas uvedeného časového obdobia obvinený prišiel k maloletému do izby ešte trikrát, z toho dvakrát mu povedal, aby sa vyzliekol donaha a s červeným uterákom ho v trvaní 3 až 5 minút utieral po celom tele vrátane pohlavných orgánov a jedenkrát maloletému stiahol oblečenie, chytil ho za pohlavný úd, následne si pohlavný úd vložil do svojich úst a vykonal orálny styk, ktorý trval minimálne 10 minút, pričom maloletý sa tváril, že spí, bál sa, aby obvinený nezistil, že nespí, čím takto obvinený svojím konaním spôsobil maloletým poškodeným psychickú traumu a maloletému A., nar. XX.X.XXXX poranenie predkožky penisu (parafimózu) s dobou liečenia v trvaní do 7 dní,

teda

pokračovacím konaním zneužil bezbrannosť iného na vykonanie orálneho styku a iných sexuálnych praktík a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách a chránených osobách - deťoch,

čím spáchal

pokračovací zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zákona a § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zákona.

Za to mu ukladá:

Podľa § 200 ods.2 Tr.zák., § 39 ods.2 písm. c), ods.3 písm. d) Tr.zák., § 39 ods.2 písm. d), ods.4 Tr.zák. per analógiám, § 36 písm. j), písm. l), § 38 ods.3 Tr.zák. ukladá obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods.2 písm. a) Tr.zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 61 ods.1, ods.2 Tr.zák. s použitím § 36 písm. j), l), § 38 ods.2, ods.3 Tr.zák. ukladá obžalovanému trest zákazu činnosti vykonávať pedagogickú, športovú, trénerskú, pracovnú a akúkoľvek odbornú činnosť spojenú s dozorom, dohľadom alebo akoukoľvek starostlivosťou a kontaktom s maloletými chlapcami v trvaní 7 (sedem) rokov.

Podľa § 73 ods.2 písm. a) Tr.zák. ukladá obžalovanému ochranné sexuologické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku je obžalovaný povinný nahradiť škodu poškodeným J. K. A. N., so sídlom A. S. X, C. - B. G. A., IČO: XX XXX XXX vo výške 24,94 eur z titulu vynaložených liečebných nákladov u poškodeného A. T., nar. XX.X.XXXX a 313,50 eur z titulu vynaložených liečebných nákladov u poškodeného A. L., nar. XX.X.XXXX a A. T., nar. XX.X.XXXX, bytom A., B. I. G. XXXX/XXX škodu z titulu bolestného vo výške 607,80 eur.

Podľa § 319 Tr.por. zamieta odvolanie okresného prokurátora.

Podľa § 316 ods.1 Tr.por. zamieta odvolanie B. D. D. E..

o d ô v o d n e n i e :

8

Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom sp.zn. 2T/123/2020 zo dňa 28.2.2023 s poukazom na právoplatne uznanú vinu, uložené ochranné liečenie sexuologické ambulantnou formou a výrok o náhrade škody vo vzťahu k poškodenej J. K. A. N., C. rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2T/123/2020 zo dňa 22. marca 2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7To/56/2022 zo dňa 29. septembra 2022, ktorým bol uznaný vinným z pokračovacieho zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zákona a § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, uložil obžalovanému A. B. C., nar. XX.XX.XXXX v A., okres A., trvale bytom A., F. B. G. XXXX/X, podľa § 200 ods. 2 Tr. zák. a s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 54 (päťdesiatštyri) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. obžalovanému uložil trest zákazu činnosti vykonávať pedagogickú, športovú, trénerskú, pracovnú a akúkoľvek obdobnú činnosť spojenú s dozorom, dohľadom alebo akoukoľvek starostlivosťou a kontaktom s maloletými chlapcami v trvaní 7 (sedem) rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť škodu poškodenému A. T., nar. XX.X.XXXX, bytom A., B. I. G. XXXX/XXX z titulu bolestného vo výške 607,80 eur.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor, obžalovaný a poškodený.

V písomnom odôvodnení odvolania prokurátor uviedol, že uložený nepodmienečný trest v trvaní 54 mesiacov považuje za nedostatočný, pretože súd pri ukladaní trestov podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. nedostatočne prihliadol na mimoriadne závažný spôsob spáchania trestného činu a jeho následok. Pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 2 Tr. zákona je stanovená trestná sadzba odňatia slobody v trvaní sedem rokov až pätnásť rokov. Vo veci je potrebné pri ukladaní trestu zohľadniť, že obžalovaný sa dopustil skutku, ako pedagogický vedúci lyžiarskeho výcvikového kurzu voči 17-tim maloletým chlapcom, ktorí boli zverení jeho dozoru. Maloletým poškodeným pri sexuálnych útokoch v čase ich spánku a nočného odpočinku spôsobil psychické následky, ktoré boli odborne posúdené znalcami z odboru psychológie a o ktorých vypovedali aj zákonní zástupcovia maloletých poškodených. Udalosť sexuálneho útoku bola pre maloletých poškodených zraňujúcim traumatickým zážitkom a psychické následky sexuálneho zneužitia sa u detí môžu prejaviť aj s odstupom niekoľkých rokov. Konanie obžalovaného preto vykazuje znaky mimoriadne závažného zásahu do pohlavnej nedotknuteľnosti maloletých osôb. V tejto súvislosti je potrebné poukázať, že závažnosť a následky spáchanej trestnej činnosti boli po vyhlásení prvého rozsudku vyjadrené aj vydaním rozhodnutí B. D. D. o odškodnení obetí podľa Zákona č. 274/2017 Z. z. o obetiach trestných činov, keď štát všetkým maloletým poškodeným priznal odškodnenie u každého vo výške 5.200,- € a uvedené odškodnenie im bolo aj vyplatené. Pri mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák., je potrebné poukázať, že súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby, ak páchatel spáchal trestný čin v stave zmenšenej pričetnosti a súd má za to, že vzhľadom na zdravotný stav páchatela je možné za súčasného uloženia ochranného liečenia dosiahnuť ochranu spoločnosti aj trestom kratšieho trvania. Ovládacia schopnosť obžalovaného v čase skutku nebola znížená len v dôsledku sexuálnej deviácie, ale vplyv na zníženie ovládacích schopností obžalovaného mal aj pozitívny alkohol, pričom stav opilosti si obžalovaný privodil sám, napriek svojmu postaveniu v čase lyžiarskeho výcvikového kurzu. Zistená sexuálna deviácia - efebofilia je celoživotnou sexuálnou preferenciou, ktorej si obžalovaný musel byť vedomý. Poukazuje, že obžalovaný od roku 2007 pracoval ako plavčík a neskôr ako pedagóg na základnej škole, kde bol v dennom styku s maloletými chlapcami a je zrejme, že bol schopný svoje konanie, súvisiace so sexuálnou deviáciou v dostatočnej miere ovládať. Zo záverov znaleckého dokazovania z odvetvia súdneho lekárstva, ktorý spracoval znalec B. N. U. vyplynulo, že pri spätnom prepočte hladiny alkoholu, sa obžalovaný dňa 24.01.2019 v čase medzi 02.00 h a 04.00 h mohol nachádzať v strednom stupni opitosti a o 04.00 h mohol mať v krvi koncentráciu alkoholu 1,60 g/kg, čo zodpovedá strednému stupňu opitosti. Je nesporné, že práve požitie alkoholu malo výrazný vplyv na zníženie ovládacích schopností obžalovaného, súvisiacich s jeho sexuálnou deviáciou. Uvedenú skutočnosť je tak potrebné posudzovať v neprospech obžalovaného. Vzhľadom na mimoriadne závažné okolnosti prípadu, jeho následky a okolnosti súvisiace s posudzovaním jeho zmenšenej pričetnosti pri ukladaní trestu má za to, že v uvedenej trestnej veci nie je odôvodnené mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák., v rozsahu súdom uloženej výmery trestu a obžalovanému je potrebné uložiť prísnejší nepodmienečný trest odňatia slobody. Z uvedených dôvodov navrhuje, aby odvolací súd zrušil výrok o treste rozsudku okresného súdu a uložil prvostupňovému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaného odôvodneného prostredníctvom obhajcu obžalovaný uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za nepresvedčivý, nepreskúmateľný, vecne nesprávny a teda vo svojich dôsledkoch za nezákonný. Prvostupňový súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre jeho rozhodnutie, je primárne predikovaný tým, že súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku, sa dôsledne neriadil (nerešpektoval) predpísané formálne požiadavky na jeho štruktúru, osobitne štruktúru jeho odôvodnenia. Podľa § 168 ods. 1 Tr. por., v odôvodnení rozsudku súd musí uviesť, ktoré skutočnosti mal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhu na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Z ustálenej súdnej praxe vyplýva požiadavka, aby každé rozhodnutie bolo dostatočne a presvedčivo odôvodnené, keďže rozhodnutie by malo byť zákonné a spravodlivé (z pohľadu výroku) a presvedčivé (z pohľadu odôvodnenia). Odôvodnenie rozhodnutia má presvedčiť o opodstatnenosti výrokov rozhodnutia z hľadiska vecnej správnosti, zákonnosti a spravodlivosti. Riadne odôvodnenie rozhodnutia má vplyv jednak na možnosť uvádzať návrhy a argumenty procesnými stranami s tým, aby bolo zaujaté stanovisko v odôvodnení rozhodnutia, resp. na možnosť účinne napadnúť rozhodnutie opravným prostriedkom, jednak na zabránenie tomu, aby bolo rozhodnutie arbitrárne, resp. naopak, aby bolo rozhodnutie

preskúmateľné (porov. uznesenie NS SR, zo dňa 30.09.2020, sp. zn.: 3To 4/2020). Deklarovaný výrok o uloženom treste odňatia slobody a jeho odôvodnenie v napadnutom rozsudku trpia, v dôsledku nedostatočne vykonaného zvážania všetkých okolností prípadu, viacerými závažnými rozpormi a medzerami, na základe čoho nemožno označiť súdom prvého stupňa formulované skutkové zistenia vzťahujúce sa k podmienkam uloženého trestu odňatia slobody, za logicky udržateľné. V podstatných častiach sa javia ako neúplné a opomínajúce viacero pre objasnenie skutkového stavu veci dôležitých okolností, ktoré nemajú odraz (adekvátny odraz), ani v odôvodnení napadnutého rozsudku. Uvedené je potom v prirodzenom rozpore s vyššie uvedeným obsahom ustanovenia § 168 ods. 1 a nasl. Tr. por. Logickým dôsledkom popisovanej (namietanej) procesnej neperfektnosti napadnutého rozsudku súdu I. stupňa, je potom absolútna absencia analytického a syntetického zhodnotenia označených dôkazov, a to v súlade s procesnými pravidlami hodnotenia dôkazov, normatívne ukotvených v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por., tak jednotlivo, ako aj v ich vzájomných súvislostiach, resp. v súvislostiach s obsahom iných vo veci produkovaných dôkazov. Nevyhnutným dôsledkom namietanej neperfektnosti (nezákonnosti) v procesnom postupe súdu prvého stupňa pri hodnotení produkovaných dôkazov je aj nesprávnosť deklarovaných skutkových zistení a na ich základe vyvedených právnych záverov o uložení druhu, ale predovšetkým výmery uloženého trestu odňatia slobody. Konkrétne, súd prvého stupňa síce formálne deklaruje, že pri svojom rozhodovaní o treste vychádzal z podmietok ukladania a účelu trestu vyjadrených v ustanoveniach § 31a § 34 ods. 1, 2, 3, 4 Tr. por., avšak označenými pravidlami sa pri svojich úvahách o určení konkrétnej výmery uloženého trestu odňatia slobody, neriadil. Predovšetkým je nutné namietat, že súd prvého stupňa pri svojich úvahách o uložení určitej výmery (výšky uloženého trestu odňatia slobody (54 mesiacov), absolutizoval predovšetkým závažnosť spáchaného trestného činu, najmä z hľadiska závažnosti jeho následku, spočívajúceho vo veľkom počte poškodených, maloletých osôb. Závažnosť spáchaného trestného činu, resp. závažnosť spôsobeného následku, nemožno posudzovať (hodnotiť) výlučne cez prizmu počtu poškodených, či skutočnosti, že ide o maloleté osoby. Inak povedané, nemožno závažnosť spôsobeného následkom pomerovať (hodnotiť - posudzovať) výlučne prostredníctvom jeho kvantitatívnych parametrov, ale rovnako tak prostredníctvom kvalitatívnych parametrov, teda materiálne, a to z hľadiska závažnosti ujmy na zdraví (fyzickej a psychickej), ktorú maloletí utrpeli v súvislosti so spáchaným trestným činom. Na objasnenie (ustálenie) označenej skutkovej okolnosti, súd I. stupňa, vykonal na hlavnom pojednávaní, pomerne rozsiahle dokazovanie výsluchu svedkov (zákonných zástupcov maloletých), ako aj čítanie znaleckého posudku z odboru Psychológia č. 19/2019, spracovaného znalkyňou A. V. P. Z obsahu referovaných - označených dôkazov vyplynulo, že s výnimkou maloletého A. T. (u ktorého znalec z Odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie urológie, v znaleckom posudku č. 2/2019, konštatoval poškodenie zdravia - parafimóza, ktoré z hľadiska bolestného ohodnotil 30 bodmi, teda konštatoval poškodenie zdravia ľahkého stupňa). Žiaden z poškodených maloletých neutrpel žiadnu fyzickú ujmu na zdraví, pričom u väčšiny maloletých poškodených, neboli diagnostikované znalkyňou z odboru Psychológie, žiadne klinické prejavy posttraumatického charakteru alebo charakteru vysporiadania sa s negatívnymi emóciami v priamom súvisi so spáchaným trestným činom (P. BELUŠKA; S. PRIBULLA; A. LOKAJ; B. JAKUBČIN; J. JURČO) u ostatných maloletých znalkyňa skonštatovala ako najzávažnejšie ťažkosti: napätosť; neschopnosť uvoľniť sa; ťažkosti so spánkom; zvýšená agresivita; úzkosť s prežívaním sexuality. Ide teda o nepochybne symptómy, ktoré nasvedčujú tomu, že u týchto maloletých bola spôsobená psychická ujma, ktorú však nemožno hodnotiť (objektívne) ako závažnú (ťažkú) ujmu na zdraví. Sumarizačne potom možno konštatovať, že skutok, ktorý obžalovaný spáchal (okrem typovej závažnosti danej uplatnenou právnou kvalifikáciou ako zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák.), nevykazuje zvýšenú individuálnu závažnosť, ktorú nemôže založiť (udržať) ani skutočnosť, že trestný čin bol spáchaný na veľkom počte poškodených tak, ako to v konečnom dôsledku konštatuje aj súd I. stupňa v napadnutom rozsudku. V uvedenom smere považuje napadnutý rozsudok za nepresvedčivý a nepreskúmateľný. Ďalšou namietanou skutočnosťou je, že súd I. stupňa, pri úvahách o uložení výšky (výmery) trestu odňatia slobody, neprihliadal na povahu diagnostikovanej sexuálnej deviácie - efebofilie, čo je erotické zameranie muža práve na dospievajúcich chlapcov a rovnako neprihliadol ani na jej vplyv (význam) na ovládaci zložku v jeho konaní, v čase spáchania skutku. Podľa záverov, znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria, Sexuológia, č. 24/2020, spracovaného znaleckou organizáciou A. N. D. W. P., D., X., práve diagnostikovaná sexuálna deviácia, vo forenzne podstatnej miere, znížila ovládaci schopnosť (zložku) obžalovaného v čase skutku, aj keď úplne vymiznutá nebola, čo nemožno hodnotiť inak, ako medznú situáciu, po ktorej už nasleduje len úplne vymiznutie ovládacej zložky konania. Sexuálna deviácia (efebofilia) nemá povahu všeobecnej pohľadájúcej okolnosti spočívajúcej v tom, že páchatel spáchal trestný čin v spojitosti s negatívnymi

dôsledkami svojej choroby, podľa § 36 písm. c) Tr. zák. Naopak sexuálna deviácia - efebofília, má povahu duševnej poruchy vo význame, ako je táto normatívne ukotvená v ustanovení § 23 Tr. zák., v dôsledku čoho možno u obžalovaného konštatovať stav zmenšenej príčetnosti. Zmenšenou príčetnosťou sa rozumie chorobný stav, v ktorom je v dôsledku duševnej poruchy výraznejšie znížená rozumová alebo ovládacia schopnosť. Zmenšená príčetnosť síce nie je okolnosťou vylučujúcou trestnú zodpovednosť páchatel'a, v každom prípade však ide o skutočnosť, ktorá modifikuje túto trestnú zodpovednosť do tej miery, že odôvodňuje uplatnenie moderačného práva, podľa § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák., pri úvahách konajúceho súdu pre ukladaní trestu, osobitne trestu odňatia slobody. Inak povedané stav zmenšenej príčetnosti odôvodňuje osobitný postup voči páchatel'ovi. Je to potrebné v záujme účinnejšej prevýchovy páchatel'a, ako aj ochrany spoločnosti pred trestnými činmi, ktorých by sa mohol v budúcnosti dopustiť. Vychádzajúc zo zistení a záverov spracovaných znaleckých posudkov, osobitne znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie a sexuológie, jediným účinným prostriedkom na dosiahnutie sledovaného účelu, je nariadenie (uloženie) ochranného sexuologického liečenia ambulantnou formou. Dôvodnosť takéhoto postupu vyplýva tak z doterajšieho života obžalovaného, ako aj z intelektových schopností a sociálnej integrácie, ktorá okrem iného spočíva, že obžalovaný žije usporiadaným rodinným životom. Je ženatý, pričom z manželstva pochádzajú dve maloleté deti. Súd prvého stupňa s osobitnou starostlivosťou nevyhodnotil na znalcom predikovanú prognózu úspešnosti nariadeného ochranného sexuologického liečenia. Opakovane akcentuje, že účel sledovaný uloženým ochranným sexuologickým liečením, možno dosiahnuť len pri zachovaní sociálnej integrácie odsúdeného. Zachovanie zmieňovanej (indikovanej) sociálnej integrácie je vylúčené pri súčasnom výkone uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody. Výkon trestu odňatia slobody sám osebe nemôže naplniť účel sledovaný tak generálnou, ako aj individuálnou prevenciou, u páchatel'a, ktorý trpí sexuálnou deviáciou, nakoľko páchatel' trpí ochorením, ktoré vyžaduje osobitný prístup pri ukladaní, ako aj výkone trestu odňatia slobody, resp. ochranného liečenia. Účel sledovaný generálnou a individuálnou prevenciou, možno u páchatel'a (postihnutého sexuálnou deviáciou) dosiahnuť vytvorením vhodného terapeutického prostredia. Sumarizačne možno konštatovať, že uloženie hoci aj drakonického nepodmienečného trestu odňatia slobody páchatel'ovi trpiacemu sexuálnou deviáciou, nemôže efektívne odstrániť pred páchaním ďalšej trestnej činnosti tak samotného tohto páchatel'a, ako aj potenciálnych páchatel'ov a naplniť tým účel sledovaný tak generálnou, ako aj individuálnou prevenciou. V konečnom dôsledku, namietaná nezákonnosť uloženého trestu odňatia slobody, ktoré zákonodarca poskytuje obvinenému, pri vyhlásení viny na hlavnom pojednávaní, podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Tr. por., u ktorého bola diagnostikovaná sexuálna deviácia, možno subsumovať pod duševné poruchy zakladajúce jeho nepríčetnosť, či zmenšenú príčetnosť. Zákonodarca, pre tieto prípady, ustanovil dva rôzne právne režimy ukladania trestov. Pokiaľ ide o procesnú situáciu, kedy obžalovaný na hlavnom pojednávaní, urobil vyhlásenie o vine, podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Tr. por., zákonodarca pre tento prípad umožňuje (v súlade s ustálenou judikovanou súdnou praxou), postupom podľa § 39 ods. 4 Tr. zák. (per analógiám), uložiť páchatel'ovi trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Pokiaľ ide o procesnú situáciu, kedy obžalovaný trpí sexuálnou deviáciou, zakladajúcou stav zmenšenej príčetnosti, podľa § 23 Tr. zák., zákonodarca pre tento prípad umožňuje postupom podľa § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák. uložiť páchatel'ovi trest kratšieho trvania (pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom), pričom súd nie je viazaný obmedzeniami uvedenými v odseku 3 a zároveň uloží páchatel'ovi ochranné liečenie. Zníženie uloženého trestu odňatia slobody o 6 mesiacov, oproti benefitu, ktorý mohol byť obžalovanému poskytnutý uplatnením moderačného práva, podľa § 39 ods. 4 Tr. zák. (pri vyhlásení obžalovaného, podľa § 257 ods. 1 písm. c) Tr. zák.) je neprímeraný. Súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku, s osobitnou starostlivosťou neobjasnil, prečo v danom prípade, vzhľadom na zdravotný stav páchatel'a trpiaceho sexuálnou deviáciou, hraničiacou so stavom jeho nepríčetnosti, nebolo možné, za súčasného uloženia ochranného liečenia, dosiahnuť ochranu spoločnosti (naplnenie ochrannej funkcie ukladaného trestu, nie však preventívnej z hľadiska individuálnej, či generálnej prevencie) aj trestu kratšieho trvania, vrátane eventuality uloženia trestu odňatia slobody vo výmere umožňujúcej odklad jeho výkonu na primeranú skúšobnú dobu, podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. Zákonodarca naviazal (podmienil) možnosť uplatnenia moderačného práva pri ukladaní trestu, podľa § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák., na dosiahnutie ochrany spoločnosti. V uvedenom prípade ustanovenie § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák., má povahu exe specialis z ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zák. Trestná vec bola predmetom odvolacieho prieskumu Krajským súdom v Košiciach (uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn.: 7To/56/2022, zo dňa 29. septembra 2022), v rámci ktorého Krajský súd v Košiciach vyslovil právny názor, podľa ktorého „okresný súd neprihliadal na ďalšiu zistenú poľahčujúcu okolnosť upravenú v § 36 písm. l) Tr. zák., t.j. že páchatel' sa priznal k spáchanému trestnému činu a v dostatočnej miere nevyhodnotil uvádzanú skutočnosť pri rozhodovaní o výroku o

treste“ (s. 14 uznesenia Krajského súdu v Košiciach), ktorým sa však súd prvého stupňa v rozpore s ustanovením § 327 ods. 1 Tr. por., neriadil. Opätovne dospel k záveru, že poľahčujúca okolnosť akcentovaná v zrušujúcom rozhodnutí krajského súdu, podľa § 36 písm. l) Tr. zák., nie je daná nakoľko uvedená poľahčujúca okolnosť predpokladá, že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, avšak práve úprimná ľútosť, nebola zo strany obžalovaného počas celého trestného konania prejavovaná žiadnym spôsobom (s. 12 odsek 5 napadnutého rozsudku). Páchateľovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste možno mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analógiám a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu“. Podľa cit. R 44/2017, ak „páchateľ napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom“, podľa § 36 písm. n) Tr. zák.). Súd prvého stupňa, pri vyhodnocovaní existencie poľahčujúcich okolností, podľa § 25 písm. l) Tr. zák., „pracoval“ so skutočnosťou, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie, podľa § 257 ods. 1 písm. c) Tr. por., že nepopiera spáchanie skutku (s. 12 odsek 5 napadnutého rozsudku). Odhliadnuc od uvedeného, bolo povinnosťou súdu prvého stupňa, podľa § 1 Tr. por., postupovať pri rozhodovaní o ukladaní trestu odňatia slobody tak, aby uložený trest spĺňal požadované atribúty spravodlivého potrestania, a pritom obligatórne prihliadať na všetky relevantné zákonné ustanovenia vymedzujúce zásady a podmienky ukladania trestov, vrátane všetkých do úvahy prichádzajúcich poľahčujúcich okolností (§ 34 ods. 4 v spojení s ustanovením § 36 písm. j), n) Tr. zák.) nakoľko ukladaný trest má byť nielen spravodlivý, ale predovšetkým zákonný. Nad rámec uvedeného je nutné konštatovať, že v danom prípade boli naplnené všetky zákonné podmienky na kumulatívne uplatnenie moderačného práva, pri ukladaní trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby, podľa § 39 ods. 1 písm. c) Tr. zák., a súčasne podľa § 39 ods. 4 Tr. zák.

Vzhľadom na uvedené obžalovaný navrhol, aby Krajský súd v Košiciach podľa § 321 ods. 1, písm. b), e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves, čo do výroku o uloženom treste odňatia slobody a podľa § 322 ods. 1 Tr. por., vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a vo veci rozhodol, eventuálne, podľa § 322 ods. 3 Tr. por., sám vo veci rozhodol tak, že uloží obžalovanému primeraný trest odňatia slobody a jeho výkon odloží na primeranú skúšobnú dobu.

Poškodený B. D. D. E. v písomných dôvodoch odvolania smerujúceho proti výroku o náhrade škody uviedol, že súd prvého stupňa nepripustil nástupnícky subjekt a to z dôvodu, že v trestnom konaní nedošlo k prechodu práv maloletých poškodených na štát zastúpeným B. D. D. a to ani poskytnutím odškodnenia podľa zákona č. 274/2017 Z. z. o obetiach trestných činov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 274/2017 Z. z.“).

Uvedený záver súd prvého stupňa odôvodnil odkazom na § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka, keďže mal za to, že s ohľadom na skutočnosť, že v rámci adhézneho konania rozhodoval o nemajetkovej ujme maloletých poškodených, nemohlo dôjsť k prechodu práva maloletých poškodených v zmysle § 48 ods. 4 Trestného poriadku, keďže k prípade fyzických osôb k prechodu práv na právneho nástupcu môže dôjsť v dôsledku úmrtia fyzickej osoby a osobnostné práva môžu v zmysle § 15 Občianskeho zákonníka prejsť len na presne vymedzené osoby. Uvedený právny záver súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Poškodený je toho názoru, že v prípade otázky prechodu uplatneného nároku na náhradu škody maloletých poškodených v tomto prípade nemožno vychádzať z ustanovenia § 15 Občianskeho zákonníka, keďže ten, ako súd správne uviedol, rieši situácie prechodu nároku na ochranu osobnosti po smrti osoby. Táto úprava ale nevylučuje, aby iný právny predpis rovnakej právnej sily, v tomto prípade zákon č. 274/2017 Z. z., konkrétne § 21 ods. 1, riešil prechod nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v inej situácii. B. D. D. E. rozhodnutiami o odškodnení zo dňa 20.10.2022, č. 16053/2022/143/I-XVII, priznalo podľa § 11 ods. 1 v spojení s § 2 ods. 1 písm. d) druhý bod a § 12 ods. 3 zákona č. 274/2017 Z. z. žiadateľom: D. A., nar. XX.XX.XXXX, N. R., nar. XX.XX.XXXX, C. Q., nar. XX.XX.XXXX, A. T., nar. XX.XX.XXXX, B. H., nar. XX.XX.XXXX, E. T., nar. XX.XX.XXXX, A. C. nar. XX.XX.XXXX, M. A., nar. XX.XX.XXXX, O. M., nar. XX.XX.XXXX, A. L. nar. XX.XX.XXXX, P. O., nar. XX.XX.XXXX, Q. Q., nar. XX.XX.XXXX, A. X., nar. XX.XX.XXXX, D. M., nar. XX.XX.XXXX, L. R., nar. XX.XX.XXXX, B. C., nar. XX.XX.XXXX a N. X., nar. XX.XX.XXXX, odškodnenie každému v sume 5.200,- €, za nemajetkovú ujmu, ktorú utrpeli v dňoch 23.01.2019 až 24.01.2019, ktorá im bola spôsobená v dôsledku trestného činu, o ktorom prebieha konanie vedené na Okresnom súde Spišská

Nová Ves pod sp. zn. 2T/123/2020, v ktorom v pozícii obžalovaného vystupuje A. B. C., nar. XX.XX.XXXX a v pozícii poškodených vystupujú žiadatelia. Odškodnenie v zmysle uvedených rozhodnutí bolo žiadateľom uhradené dňa 13.12.2022, resp. v prípade žiadateľa D. M., nar. XX.XX.XXXX došlo k úhrade odškodnenia dňa 14.12.2022. Podľa § 21 ods. 1 zákona č. 274/2017 Z. z., poskytnutím odškodnenia obeť násilného trestného činu podľa tohto zákona prechádza nárok obeť násilného trestného činu na náhradu škody alebo nemajetkovej ujmy voči páchatelovi na štát, a to v rozsahu poskytnutého odškodnenia. Podľa § 21 ods. 2 zákona č. 274/2017 Z. z., pri uplatňovaní nároku podľa odseku 1 koná v mene štátu ministerstvo spravodlivosti. Ministerstvo spravodlivosti je oprávnené upustiť od uplatňovania nároku podľa odseku 1, ak je zrejmé, že ďalšie uplatňovanie by bolo neúspešné alebo nevhodné. Na postup pri správe pohľadávok vzniknutých pri uplatňovaní nároku podľa odseku 1, od uplatňovania ktorého nebude upustené podľa predchádzajúcej vety, sa primerane použijú ustanovenia všeobecného predpisu o pohľadávkach štátu upravujúce správu súkromných pohľadávok štátu. Úroky z omeškania z nároku štátu podľa odseku 1 sa neučtujú a neuplatňujú. Podľa dôvodovej správy zákona č. 217/2021 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 274/2017 Z. z., cit. „V prípade priznania odškodnenia prechádza nárok obeť voči páchatelovi v časti vyplateného odškodnenia na štát. Ide o významné odbremenenie obeť pri uplatňovaní si nároku na náhradu škody voči páchatelovi trestného činu, ktorým jej bola spôsobená ujma na zdraví (pozn. v zmysle § 2 ods. 1, písm. j) zákona č. 274/2017 Z. z. sa ujmu na zdraví rozumie aj nemajetková ujma spôsobená v dôsledku vybraných trestných činov). ... Navrhovanou zmenou, sa má podľa dobrej praxe viacerých členských štátov zefektívniť plnenie finančných záväzkov zo strany páchatelov voči štátu. Taktiež je potrebné novou právnou úpravou reagovať na prechádzanie opakovanej viktimizácii obeť, ktorá podľa navrhovanej právnej úpravy už nie je nútená uplatňovať si svoje práva za účelom získania náhrady škody voči páchatelovi trestného činu. Nárok si uplatní len od štátu, ktorý tento bude následne vymáhať od páchatela.“

Poškodený má za to, že výklad súdu prvého stupňa pokiaľ ide o otázku prechodu nároku na náhradu škody, je nielenže v rozpore s účelom zákona č. 274/2017 Z. z., ale v neprospech obeť násilných trestných činov, ktoré núti, aby naďalej uplatňovali svoje práva voči páchatelovi, čím ich vystavuje druhotnej viktimizácii a navyšuje ich prípadné výdavky spojené s právnym zastúpením a napokon aj v neprospech samotného páchatela trestného činu, keďže by si od neho mohli duplicitne totožný návrh uplatňovať aj obeť trestných činov aj štát. Poškodený je toho názoru, že v prípade otázky prechodu práva na náhradu škody nebol žiaden relevantný dôvod, aby súd prvého stupňa aplikoval § 15 Občianskeho zákonníka, keďže ten celkom zjavne rieši prechod nároku na ochranu osobnosti v jednej situácii, a to pri úmrtí fyzickej osoby. Zákon č. 274/2017 Z. z. je predpisom rovnakej právnej sily ako Občiansky zákonník, ktorý však na rozdiel od Občianskeho zákonníka špecificky upravuje prechod nároku na náhradu škody obeť násilných trestných činov voči páchatelom v prípade situácie, ak toto odškodnenie vyplatí poškodenej osobe štát v podobe odškodnenie podľa zákona č. 274/2017 Z. z.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti poškodený navrhol, aby odvolací súd, sám rozhodol vo veci nároku na náhradu škody tak, že podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovanému A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, uloží povinnosť zaplatiť poškodenému: Slovenská republika v zastúpení B. D. D. E. náhradu škody vo výške 88.400,- eur.

Na podklade takto podaných odvolaní odvolací súd v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, na chyby ktoré neboli odvolaním vytykané prihládne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolanie v zmysle 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné a odvolanie okresného prokurátora a poškodeného je nedôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup konania, či už v prípravnom, tak aj v konaní pred súdom prvého stupňa, v tomto smere v odvolaní boli vytykané viaceré pochybenia. Odvolací súd v procesnom postupe sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd v prvom rade poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v stručnosti poukazuje na zistený skutkový stav, na právny rozbor a právny záver okresného súdu o vine obžalovaného.

K vytykaným chybám v odvolaní uvádza odvolací súd nasledovné:

Z predloženého spisového materiálu je zrejmé, že obžalovaný A. B. C. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že nepopiera spáchanie skutku a po riadnom a zákonom poučení v zmysle § 257 ods. 1 písm. c) Tr. por., na základe čoho okresný súd na návrh prokurátora prijal vyhlásenie obžalovaného o vine. Následne samosudkyňa v súlade s ustanovením § 257 ods. 5 Trestného poriadku postupovala primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Tr. por. a zároveň obžalovaného poučila, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. Samosudkyňa uznesením podľa § 257 ods. 7 Tr. por. vyhlásenie obžalovaného prijala a zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásila, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný priznal k spáchaniu skutku, sa nevykoná, súd vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Tak na podklade vyhlásenia o vine, ako aj na podklade vykonaného dokazovania v prípravnom konaní nemal ani krajský súd žiadne pochybnosti o právnej kvalifikácii konania obžalovaného ako pokračovací zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zák., s poukazom na ust. § 138 písm. j, § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Zo znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria, Sexuológia, č. 24/2020, vypracovaného znaleckou organizáciou A. N. D. W. P., D., X., vyplynulo, že u obžalovaného bola diagnostikovaná sexuálna deviácia, (EFEBOFÍLIA), ktorá mala za následok zníženie ovládacej zložky obžalovaného a to v podstatnej miere, pričom k jej úplnému vymiznutiu nedošlo. Vzhľadom na zistenú deviáciu znalec navrhol uložiť ústavné ochranné sexuologické liečenie

Pokiaľ sa obžalovaný domáhal odvolaním použitia ustanovenia § 39 ods. 2 v písm. c) Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu. Použitie tohto ustanovenia je podmienené tým, že súd odsudzuje páchatel'a, ktorý spáchal trestný čin v stave zmenšenej príčetnosti a má za to, že vzhľadom na zdravotný stav páchatel'a, by bolo možné za súčasného uloženia ochranného liečenia dosiahnuť ochranu spoločnosti aj trestom kratšieho trvania a zároveň uloží ochranné liečenie. S poukazom na závery znaleckého posudku č. 24/2020 vypracovaný Q. B. Q. F., ktorý u obžalovaného diagnostikoval efefofília – duševná porucha) odvolací súd k tomu uvádza, že prvostupňový súd vychádzajúc z vykonaného dokazovania prihliadol na zistenú anomáliu obžalovaného, čo malo za následok uloženie trestu pod dolnú, hranicu trestnej sadzby, ustanovenej zákonom v zmysle citovaného ustanovenia.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Podľa § 39 ods. 2 Tr. zák. súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatel'a

a) za prípravu na zločin alebo za pokus trestného činu a ak vzhľadom na povahu a závažnosť prípravy alebo pokusu má súd za to, že použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na ochranu spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania,

b) ktorý významnou mierou prispel k objasneniu trestného činu spáchaného v prospech zločineckej skupiny alebo teroristickej skupiny alebo napomáhal zabrániť spáchaniu trestného činu, ktorý v prospech zločineckej skupiny alebo teroristickej skupiny iný pripravoval alebo sa o jeho spáchanie pokúsil tým, že oznámil jeho činnosť orgánom činným v trestnom konaní a poskytol im informácie, ktoré by inak nezískali, a tak im pomohol zabrániť alebo zmierniť následky trestného činu, zistiť alebo usvedčiť páchatel'ov alebo zabezpečiť dôkazy o trestnom čine v prospech usvedčenia zločineckej skupiny alebo teroristickej skupiny,

c) ktorý spáchal trestný čin v stave zmenšenej príčetnosti, a súd má za to, že vzhľadom na zdravotný stav páchatel'a by bolo možné za súčasného uloženia ochranného liečenia dosiahnuť ochranu spoločnosti aj trestom kratšieho trvania, pričom nie je viazaný obmedzeniami uvedenými v odseku 3 a zároveň uloží ochranné liečenie,

d) v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu.

Podľa § 39 ods. 3 písm. d) Tr. zák. pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu však súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako dva roky, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody aspoň päť rokov.

Krajský súd uvádza, že súd prvého stupňa zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák., teda, že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život. Nepriznal obžalovanému však poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. teda, že sa priznal k trestnému činu a úprimne ho oľutoval. S uvedeným vyhodnotením poľahčujúcich okolností sa však krajský súd nestotožnil. U obžalovaného teda možno konštatovať ďalšiu nepriznanú poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. K odvolacej námietke týkajúcej sa ustanovenia § 39 ods.2 písm.d), ods.4 Tr. zák. per analógiám je nutné uviesť, že potom čo páchateľ urobí niektoré z vyhlásení o uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. a následného prijatia vyhlásenia súdom, kedy obžalovaný prijíma všetky právne účinky takéhoto vyhlásenia viny, je nutné stotožniť sa s názorom obhajoby, najmä ak obžalovaný neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.

Odvolací súd po starostlivom zvážení oproti názoru prvostupňového súdu priznal obžalovanému, ktorý doposiaľ nebol súdne trestaný poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm.l) Tr.zák., ako aj vzhľadom na okolnosť k obžalovanému spočívajúcej v diagnostikovanej duševnej poruche efebofilie, za aplikácie § 39 ods. 4 písm. d) Tr. zák. per analógiám (v zmysle Stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky) dospel k záveru, že uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 54 mesiacov by bolo v nepomere s učeným vyhlásením o vine a že účel trestu v danom prípade možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania za použitia § 39 ods. 2 písm. d), ods.4 Tr. zák. per analógiám v trvaní 4 (štyroch) rokov nepodmienečne a za súčasného uloženia ochranného liečenia.

K odvolacím námietkam poškodenej strany Slovenskej republiky v zastúpení B. D. D. krajský súd uvádza, že tento sa stotožnil s konštatovaním prvostupňového súdu, že v trestnom konaní nedošlo k prechodu práv maloletých poškodených (ich uplatnený nárok na náhradu škodu na nástupnícky subjekt – štát). Ide predovšetkým o uplatnenie tzv. nemajetkového práva vo vzťahu k poškodeným subjektom, ktoré sa výlučne viažu na dané subjekty ustanovenia § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka (maloletých poškodených).

Pokiaľ ide o uloženie ochranného opatrenia, krajský súd sa stotožnil so závermi znalca, že bolo nevyhnutné obžalovanému podľa § 73 ods. 2 písm. a) Tr. zák. uložiť ochranné sexuologické liečenie ambulantnou formou a súčasne rovnako tak zamietnuť odvolanie okresného prokurátora a odvolanie B. D. D..

Takto uložený trest krajský súd považuje za zákonný, spravodlivý, spĺňajúci všetky kritériá z hľadiska tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

8

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.